

Sygn. akt III C 1881/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Justyna Pikulik
Protokolant:	stażysta Justyna Zarzecka

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2020 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.

przeciwko P. S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. kwotę 1.081,47 zł (tysiąc osiemdziesiąt jeden złotych czterdzieści siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 23 lipca 2019 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III C 1881/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 23 lipca 2019 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. wniosła przeciwko pozwanemu P. S. o zapłatę kwoty 1.081,47 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 308,44 zł, 381,42 zł i 391,61 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usługi kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne. Jej przedmiotem była usługa kompleksowa, na mocy której powódka zobowiązała się do sprzedaży energii elektrycznej oraz jej dystrybucji na potrzeby pozwanego, a pozwany zobowiązał się do odbioru energii oraz terminowej zapłaty należności. Na podstawie zawartej umowy powódka wystawiała pozwanemu faktury VAT po zakończeniu każdego okresu rozliczeniowego. W przypadku nieterminowej zapłaty należności, powódka wystawiała także noty odsetkowe opiewające na należną mu kwotę odsetek ustawowych za opóźnienie. Powódka podała, że pozwany nie uregulował należności wynikającej z dokumentów finansowych:

- (...) na kwotę 282,69 złotych z terminem płatności wyznaczonym na dzień 3 kwietnia 2018 roku- dodatkowo powódka obciążyła pozwanego kwotą skapitalizowanych odsetek w wysokości 25,75 zł,

- (...) na kwotę 363,04 złotych z terminem płatności wyznaczonym na dzień 31 października 2018 roku- dodatkowo powódka obciążyła pozwanego kwotą skapitalizowanych odsetek w wysokości 18,38 zł,

- (...) na kwotę 385,91 złotych z terminem płatności wyznaczonym na dzień 6 maja 2019 roku- dodatkowo powódka obciążyła pozwanego kwotą skapitalizowanych odsetek w wysokości 5,70 zł.

Dnia 29 sierpnia 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając w całości żądanie pozwu. (sygn. akt VI NC-e 1376387/19).

W przepisany terminie pozwany P. S. złożył sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wniósł także o zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że w 2007 roku zawarł z powódką umowę, której przedmiotem było zamontowanie licznika przedpłatowego, którego nie można zadłużyć, a w umowie nie było mowy o jakichkolwiek kosztach dodatkowych poza zasilaniem w energię kupowanym kodem. W dalszej kolejności pozwany zaprzeczył, aby podpisał aneks do umowy. Wskazał, że w 2018 r. otrzymał trzy faktury do zapłaty, mimo, że w liczniku było jeszcze bardzo dużo zakupionej energii elektrycznej. Pozwany wskazał, że złożył reklamację, która nie przyniosła rezultatu.

W piśmie procesowym z dnia 5 grudnia 2019 roku stanowiącym uzupełnienie braków formalnych pozwu oraz w piśmie procesowym z dnia 19 lutego 2020 roku stanowiącym odpowiedź na sprzeciw pozwanego, powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 czerwca 2007 roku powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. zawarła z pozwanym P. S. umowę nr (...), której przedmiotem było określenie praw i obowiązków stron związanych ze sprzedażą i zakupem energii elektrycznej oraz świadczeniem usług dystrybucji na warunkach określonych w ustawie Prawo energetyczne wraz z przepisami wykonawczymi oraz w Taryfie dla energii elektrycznej obowiązujących odbiorców obsługiwanych przez (...) Spółkę Akcyjną zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Na mocy postanowień ww. umowy, powódka (...) Spółka Akcyjna zobowiązała się w okresie obowiązywania umowy do dostarczania energii w układzie 1 fazowym przy zabezpieczeniu przedlicznikowym do lokalu przy ulicy (...) w S., w którym pozwany przeprowadzał adaptację strychu. Odbiorca zobowiązał się do zakupu i odbioru energii w pomieszczeniu, o którym mowa wyżej (§ 1 umowy). (...) Spółka Akcyjna zobowiązała się dostarczać energię w układzie jednofazowym przy zabezpieczeniu przelicznikowym 20A z mocą umowną 3,00 kW, przy zachowaniu w miejscu dostarczania energii określonym w § 4, standardów jakościowych energii oraz przy zapewnieniu standardów jakościowych obsługi odbiorców zgodnych z obowiązującym z prawem (§ 2 umowy). Odbiorca został zaliczony do grupy taryfowej (...) (§ 3 umowy). Strony ustaliły, że miejscem dostarczania i odbioru energii, stanowiącym jednocześnie granice własności urządzeń (...) Spółki Akcyjnej, są przy zasilaniu kablem ziemnym lub przyłączem kablowym z linii napowietrznej – zaciski prądowe na wyjściu przewodów od zabezpieczenia w złączu kierunku odbiorcy (§ 4 umowy).

Odbiorca zobowiązał się do terminowego regulowania należności za energię oraz innych należności związanych z dostarczaniem energii (§ 8 lit. f umowy). Rozliczenia między stronami miały się odbywać na podstawie odczytów układu pomiarowo – rozliczeniowego, zgodnie z postanowieniami Taryfy. Odczyty licznika dokonywać miał upoważniony pracownik (...) Spółki Akcyjnej na koniec każdego okresu rozliczeniowego. W przypadku braku dostępu do licznika należności mogły być obliczane szacunkowo, na podstawie średniego, dobowego zużycia poprzedniego okresu rozliczeniowego. Okresem rozliczeniowym był okres dwumiesięczny. Odbiorca był zobowiązany do zapłaty należności za pobraną energię dostarczoną przez (...) Spółkę Akcyjną na podstawie otrzymanych faktur VAT w

terminach w nich określonych. Termin zapłaty należności określony na fakturze miał być nie krótszy niż 10 dni od daty jej wystawienia. W przypadku nie dotrzymania terminu płatności faktury, (...) Spółka Akcyjna miała prawo obciążyć odbiorcę odsetkami z tytułu opóźnienia w zapłacie liczonymi w wysokości ustawowej. (§ 9 umowy).

Pozwany P. S. podpisując powyższą umowę oświadczył, że zapoznał się z aktualnie obowiązującą (...) Spółki Akcyjnej (§ 17 umowy).

Sprzedaż energii elektrycznej odbywała się na podstawie systemu przedpłatowego, natomiast opłata za usługi dystrybucji została obliczona według wzoru wynikającego z Taryfy dla usług zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Niesporne, a nadto:

-informacje dotyczące licznika przedpłatowego k. 15-16, k.23;

-umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji z 13.06.2007 r. k. 45-46;

-akt notarialny Rep. A nr (...) k.47-49;

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ustaliła Taryfę dla usług dystrybucji energii elektrycznej obowiązującą od dnia 1 stycznia 2018 roku.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2017 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził ustaloną przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. Taryfę usług dystrybucji energii elektrycznej na okres od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku.

Decyzją z dnia 22 marca 2019 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził ustaloną przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. Taryfę usług dystrybucji energii elektrycznej na okres do dnia 31 grudnia 2019 roku.

Niesporne, a nadto:

-Decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 14.12.2017 r. wraz z Taryfą k. 67-72; k.107-112

-Decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 22.03.2019 r. wraz z Taryfą k. 73-79, k.113-119

Pozwany P. S. na mocy umowy z dnia 13 czerwca 2007 roku korzystał z energii elektrycznej w lokalu przy ulicy (...) w S..

Powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. wystawiła pozwanemu P. S. następujące faktury VAT:

-w dniu 15 marca 2018 roku o numerze (...) na kwotę 305,35 złotych z terminem płatności wyznaczonym na dzień 3 kwietnia 2018 roku za okres od dnia 8 września 2017 roku do dnia 15 marca 2018 roku. Opłata stała sieciowa wyniosła 2,73 złotych (w dniu 31 grudnia 2017 roku) oraz 2,78 złotych netto (w dniu 15 marca 2018 roku), a opłata przejściowa 1,65 złotych netto. Wartość sprzedanej energii elektrycznej wyniosła kwotę 168,00 złotych netto (opłata za energię czynną), zaś opłata za usługę dystrybucji- 80,25 zł. Do powyższych kwot został doliczony 23 % podatek VAT w kwocie 57,10 zł.

- w dniu 15 października 2018 roku o numerze (...) na kwotę 363,04 złotych z terminem płatności wyznaczonym na dzień 31 października 2018 roku za okres od dnia 1 kwietnia 2018 roku do dnia 15 października 2018 roku. Opłata stała sieciowa wyniosła 2,78 złotych netto, a opłata przejściowa 1,65 złotych netto. Wartość sprzedanej energii elektrycznej wyniosła kwotę 201,00 złotych netto (opłata za energię czynną), zaś opłata za usługę dystrybucji- 94,15 zł. Do powyższych kwot został doliczony 23 % podatek VAT w kwocie 67,89 zł.

-w dniu 8 kwietnia 2019 roku o numerze (...) na kwotę 385,91 złotych z terminem płatności wyznaczonym na dzień 6 maja 2019 roku (za okres od dnia 16 października 2018 roku do dnia 8 kwietnia 2019 roku). Opłata stała sieciowa wyniosła 2,78 złotych netto (poza dniem 8 kwietnia 2019 roku, w którym wyniosła 3,77 zł), a opłata przejściowa 1,65 złotych netto (w dniach 8 listopada 2018 roku i 31 grudnia 2018 roku) oraz 0,08 zł (w dniach 24 stycznia 2019 roku, 5 kwietnia 2019 roku, 8 kwietnia 2019 roku). Wartość sprzedanej energii elektrycznej wyniosła kwotę 235,19 złotych netto (opłata za energię czynną), zaś opłata za usługę dystrybucji- 78,56 zł. Do powyższych kwot został doliczony 23 % podatek VAT w kwocie 72,16 zł.

Pozwany P. S. należności wynikających z ww. faktur nie zapłacił.

Dowód:

-faktury VAT nr (...) z 15.03.2018 r. k. 54-55;

-faktura VAT nr (...) z 15.10.2018 r. k.51;

-faktura VAT nr (...) z 08.04.2019 r. k. 52-53

Dnia 28 maja 2019 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. wezwała P. S. do zapłaty kwoty 1.031,64 złotych tytułem niezapłaconych należności wynikających z dokumentów finansowych: (...) na kwotę 282,69 złotych, (...) na kwotę 363,04 złotych i (...) na kwotę 385,91 złotych.

Niesporne, a nadto:

-przedsądowe wezwanie do zapłaty z 28.05.2019 r. k. 50.

Pozwany P. S. w dniu 18 września 2019 r. skierował wiadomość mailową do Dyrektora Urzędu Regulacji Energetyki, w której wskazał na brak możliwości zadłużenia licznika przedpłatowego.

W dniu 19 grudnia 2018 r. pozwany P. S. złożył reklamację do (...) S.A., wnosząc o wskazanie, z czego wynika zadłużenie na wystawionych mu fakturach i wyjaśnienie, w jaki sposób można zadłużyć licznik przedpłatowy.

W odpowiedzi na ww. reklamację, powódka (...) S.A. wskazała, że w wystawionych na rzecz pozwanego fakturach zawarto opłaty stałe za okres 6 miesięcy od momentu ostatniego zakupu energii elektrycznej. Ponadto powódka wyjaśniła, że powstanie zadłużenia dla umowy opartej na rozliczeniach w systemie przedpłatowym jest możliwe w przypadku braku wykupu energii elektrycznej przez okres dłuższy niż 6 miesięcy. Po tym okresie generowane jest rozliczenie ze składnikami wyróżnionymi w tabeli Taryfy dla Usług (...) Spółki z o.o.

Niesporne, a nadto:

-wiadomość mailowa z 18.09.2019 r. k. 17;

-reklamacja z 19.12.2018 r. k. 18-20;

-odpowiedź na reklamację z 02.01.2019 r. k. 21-22.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości uzasadnione.

W przedmiotowej sprawie powódka (...) S.A. z siedzibą w P. domagała się od pozwanego P. S. zapłaty kwoty 1.081,47 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 23 lipca 2019 r. do dnia zapłaty.

Swoje roszczenie powódka wywodziła z umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji energii zawartej z pozwanym P. S. w dniu 13 czerwca 2007 r.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku, Dz. U. nr 89, poz. 625) dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu (ust. 1). Dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej „umową kompleksową”; umowa kompleksowa dotycząca dostarczania paliw gazowych może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów zaoferowanych przez strony, których prawdziwości strony nie kwestionowały, nadto Sąd nie powziął wątpliwości co do ich wiarygodności, co czyniło je w całości przydatnymi do wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

Stan faktyczny sprawy był niesporny co do zawarcia przez strony umowy sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej. Kwestią sporną między stronami była konieczność zapłaty przez pozwanego P. S. należności wynikających z przedstawionych przez powódkę faktur VAT nr (...) z 15.03.2018 r., nr (...) z 15.10.2018 i nr (...) z 08.04.2019 r., opiewających na łączną kwotę (wraz z należnymi odsetkami) 1.081,47 zł. Pozwany w toku procesu konsekwentnie twierdził, że nie jest zobowiązany do żadnego świadczenia pieniężnego na rzecz powódki, albowiem kupował prąd w tzw. systemie pre- paid, tzn. zamontowany został licznik przedpłatowy, który pozwany zasiliał prądem zakupywanym na kartę, a zatem nie było możliwe powstanie jakiegokolwiek zadłużenia wobec powódki.

Z twierdzeniami pozwanego nie sposób się zgodzić.

Zgodnie z treścią zawartej przez pozwanego P. S. z powódką (...) SA w dniu 13 czerwca 2007 r. umową sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji, powódka (...) Spółka Akcyjna zobowiązała się w okresie obowiązywania umowy do dostarczania energii w układzie 1 fazowym przy zabezpieczeniu przedlicznikowym do lokalu przy ulicy (...) w S., w którym pozwany przeprowadzał adaptację strychu. Pozwany zobowiązał się do zakupu i odbioru energii w pomieszczeniu, o którym mowa wyżej (§ 1 umowy) oraz do terminowego regulowania należności za energię oraz innych należności związanych z dostarczaniem energii (§ 8 lit. f umowy). Rozliczenia między stronami miały się odbywać na podstawie odczytów układu pomiarowo – rozliczeniowego, zgodnie z postanowieniami Taryfy. Okresem rozliczeniowym był okres dwumiesięczny. Odbiorca był zobowiązany do zapłaty należności za pobraną energię dostarczoną przez (...) Spółkę Akcyjną na podstawie otrzymanych faktur VAT w terminach w nich określonych. Pozwany P. S. podpisując powyższą umowę oświadczył, że zapoznał się z aktualnie obowiązującą (...) Spółki Akcyjnej (§ 17 umowy). Zgodnie z jej zapisami, odbiorcy zakupujący usługi dystrybucji w systemie przedpłatowym w ramach umowy kompleksowej, ponoszą opłaty wynikające z dotychczas stosowanej grupy taryfowej. W przypadku stawek opłat za usługę dystrybucji w trakcie okresu rozliczeniowego, opłata wynikająca ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej i abonamentowej, pobierana jest w wysokości proporcjonalnej do ilości dni obowiązywania poprzednich i nowych stawek, a opłata wynikająca ze składnika zmiennego stawki sieciowej i stawki jakościowej na podstawie rozdzielenia ilości energii pobranej proporcjonalnie do liczby dni przed i po zmianie stawek w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę w tym okresie, o ile wielkość energii nie wynika z rzeczywistego odczytu. Odbiorca, u którego zainstalowano przedpłatowy układ pomiarowo- rozliczeniowy ponosi opłatę abonamentową w wysokości 50 % stawki opłaty abonamentowej dla najdłuższego okresu rozliczeniowego, wynikającej z grupy taryfowej, zgodnie z którą jest rozliczany. W przypadku odbiorców rozliczanych w systemie przedpłatowym, opłaty za usługi dystrybucji: 1) w części wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej i stawki opłaty (...) pobierane są przed ich faktyczną realizacją, w wysokości ustalonej wg zasad w niniejszej Taryfie, 2) w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej oraz opłaty

abonamentowej pobierane są z chwila dokonywania po raz pierwszy w danym miesiącu kalendarzowym zakupu określonej energii elektrycznej oraz usług dystrybucyjnych. Opłaty te pobierane są za w pełnej wysokości za dany miesiąc i poprzednie miesiące, za które nie zostały pobrane wcześniej.

Pozwany, wbrew zatem swoim twierdzeniom, zobowiązał się na mocy postanowień powyższej umowy nie tylko do regulowania należności za energię (co mogło nastąpić poprzez zasilanie licznika przedpłatowego w prąd za pomocą zakupionych za określoną kwotę kart), ale również do zapłaty należności za dystrybucję energii, co jednoznacznie wynika z § 8 lit. f umowy), będącej umową kompleksową, tzn. zarówno umową sprzedaży jak i dystrybucji energii elektrycznej. Powódka w piśmie z dnia 9 września 2020 r. wypełniając zobowiązanie Sądu, wyjaśniła, że zobowiązała się dostarczać pozwanemu energię, zaś on zobowiązał się do zapłaty za ową dystrybucję energii, zaś rozliczenia stron obywateli się na podstawie zasad, cen i stawek objętych Taryfami i cennikami stosowanymi przez powódkę i zatwierdzonymi decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Oczywiście, sprzedaż energii odbywała się na podstawie systemu przedpłatowego, tzn. pozwany kupował prąd „na kartę”, natomiast opłata za usługi dystrybucji została obliczona według wzoru wynikającego wprost z Taryfy dla usług dystrybucji zatwierdzonej decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Pozwany kwestionował jedynie samą zasadność, nie zaś prawidłowość wyliczeń należności za dystrybucję energii. Powódka w piśmie z dnia 9 września 2020 r. przedstawiła sposób, w jaki została policzona należność za dystrybucję energii. Jednocześnie powódka wskazała, że do każdej z kwestionowanych przez pozwanego faktur została doliczona opłata handlowa za każdy miesiąc użytkowania układu pomiarowego (czyli również związana z dystrybucją energii elektrycznej), która to opłata jest opłatą stałą, niezależną od kupionej przez pozwanego w systemie przedpłatowym energii elektrycznej. Powódka w piśmie z dnia 9 września 2020 r. wskazała, w jaki sposób została wyliczona w fakturze za okres od dnia 1 kwietnia 2018 r. do 15 października 2018 r. opłata za usługę dystrybucji, wskazując, że na należność tą składa się opłata stała sieciowa za układ 3-fazowy oraz opłata przejściowa. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę uznał powyższe wyliczenie należności za prawidłowe. Wbrew twierdzeniom pozwanego, na mocy umowy z dnia 13 czerwca 2007 r. zobowiązał się on nie tylko do uiszczenia należności za energię elektryczną, lecz i za usługę jej dystrybucji. Rozliczenie należności dochodzonych przez powódkę pozwanym wynika z przedłożonych przez nią dokumentów księgowych- wyżej wskazanych faktur VAT nr (...) z 15.03.2018 r., nr (...) z 15.10.2018 i nr (...) z 08.04.2019 r., do których dołączone jest rozliczenie należności za usługę dystrybucji. Z rozliczeń tych jednoznacznie wynika, że w przypadku dwóch z faktur, tj. nr (...) z 15.10.2018 r. i nr (...) z 15.03.2018 r. zużycie energii wynosiło o kWh, a zatem pozwany zobligowany jest do uiszczenia należności jedynie za dystrybucję energii, a nie za jej zużycie. W pozostałych przypadkach należność za usługę dystrybucji energii została obliczona proporcjonalnie do jej zużycia. Zauważyć należy, że również w przypadku „tradycyjnego” dostarczania energii elektrycznej, tzn. nie opartego na zakupie prądu „na kartę”, odbiorcą energii jest zobowiązany do zapłaty zarówno za użytą energię elektryczną, jak również za jej dystrybucję. Wbrew zatem twierdzeniom pozwanego, że zobowiązał się on tylko do zakupu prądu do licznika i żadne inne zobowiązania wobec powódki na nim nie ciąży, pozwany jest na mocy umowy z dnia 13 czerwca 2007 r. zobowiązany do zapłaty również za dystrybucję energii- opłat stałych sieciowych, opłat przejściowych, opłat jakościowych, opłat zmiennych sieciowych, opłaty abonamentowej i opłaty handlowej. Opłaty te musi bowiem zapłacić każda osoba, do której dostarczana jest energia elektryczna. Wyliczenie tej należności zostało przez powódkę szczegółowo przedstawione i znajduje oparcie w przedłożonych przez powódkę Taryfami i cennikami stosowanymi przez powódkę i zatwierdzonymi decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Pozwany w umowie z dnia 13 czerwca 2007 r. oświadczył, że się z nimi zapoznał. Oczywiście jest, że Taryfy te na przestrzeni okresu obowiązywania umowy zmieniały się, lecz Sąd nie ma wątpliwości, że pozwany mógł się z nimi zapoznać, chociażby na stronie internetowej powódki.

Pozwany w toku niniejszego procesu przyznał, że należności objętych będącymi przedmiotem żądania pozwu fakturami nie uiszczył. Wyliczenie to, jak już wyżej wskazano, jest w ocenie Sądu prawidłowe, a ponadto pozwany go nie kwestionował.

Zatem w ocenie Sądu zasadne jest zasądzenie od niego dochodzonej przez powódkę pozwanym kwoty 1.081,47 zł, na co składają się niezapłacone należności wynikające z dołączonych do pozwu faktur wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Podstawą prawną żądania przez powódkę odsetek był przepis art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe. Dłużnik popada w opóźnienie jeśli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne także wtedy, gdy kwestionuje istnienie lub wysokość świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2003 r., sygn. II CK 146/02, Legalis 70439). Zgodnie zaś z art. 482 §1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Jak zaś stanowi przepis art. 455 k.c., gdy termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Innymi słowy, wymagalność pojmować należy jako stan, w którym wierzyciel może domagać się sądowej ochrony swojej wierzytelności, ponieważ termin spełnienia świadczenia minął bezskutecznie (zobowiązanie nie zostało wykonane w ogóle, albo zostało wykonane nienależycie). W świetle tej konwencji pojęciowej termin spełnienia świadczenia, rozumiany jako ostatni dzień, w którym najpóźniej świadczenie powinno być spełnione przez dłużnika, jest zawsze dniem poprzedzającym dzień wymagalności (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 28 października 2015 r., III CSK 822/14, Legalis 1361480). Powódka prawidłowo dokonała kapitalizacji odsetek liczonych od dnia wymagalności kwoty każdej z faktur do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu- zostały one doliczone do należności dochodzonej pozwem. Natomiast odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty należności głównej, zgodnie z żądaniem pozwu, zasądzono od daty jego wniesienia, tj. od dnia 23 lipca 2019 r. do dnia zapłaty.

Reasumując, Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego P. S. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. kwotę 1.081,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 23 lipca 2019 r. do dnia zapłaty.

Przepis art. 98 § 1 k.p.c. stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te, zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. składa się wynagrodzenie pełnomocnika powódki, którego wysokość ustalono na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 z późn. zm.) w kwocie 270 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 złotych oraz uiszczona przez powódkę opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, obliczona na podstawie art. 19 pkt 2 ust. 2 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.) w brzemieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu.

W związku z tym, w punkcie II wyroku zasądzono od pozwanego P. S. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 287 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III C 1881/19

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o apelacji doręczyć pozwanemu P. S.;
3. Zarządzenie wykonać w terminie 14 dni.
4. Akta przedłożyć z apelacją, zażaleniem lub za 30 dni.

04.11.2020 r.

SSR Justyna Pikulik